

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Primljeno: 31.08.2023., 07:40:21 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/33	376-08/IP	
Urudžbeni broj:	Priloga:	Vrijednost:
437-23-10	0	

d3520696

Poslovni broj: Usž-2633/22-3

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Lidije Rostaš, članova vijeća, te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenica

odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica R. F. Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-945/21-9 od 24. prosinca 2021., na sjednici vijeća održanoj 26. travnja 2023.

presudio je

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda Zagrebu, poslovni broj: Usl-945/21-9 od 24. prosinca 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/21-01/55, urbroj: 376-08-21-4 od 2. ožujka 2021. (točka 1. izreke) te se odbija tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova upravnog spora (točka II. izreke), dok se rješenjem naslovljenog suda pod istim poslovnim brojem od 24. prosinca 2021. odbija tužitelj s prijedlogom za odgovnim učinkom tužbe.

2. Osporenom odlukom tuženika od 2. ožujka 2021. usvaja se zahtjev korisnika koga zastupa direktor društva u dijelu koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu ispostavljenom za rujun 2020. u odnosu na pretplatničke linije (točka 1. izreke), te se nalaže operatoru javnih komunikacijskih usluga da korisniku

kojeg zastupa direktor društva u roku od 15 dana od dana primitka ove odluke otpiše naknadu za prijevremeni raskid ugovora u odnosu na pretplatničke linije obračunate na računu za rujun 2020. godine (točka II. izreke), a u preostalom dijelu koji se odnosi na naplatu naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu

ispostavljenom za rujan 2020. godine u odnosu na ostale navedene pretplatničke linije odbija se zahtjev za rješavanje spora korisnika

koga zastupa direktor društva kao neosnovan (točka III. izreke).

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv navedene presude koju pobija u cijelosti. Navodi u bitnom kako presuda predstavlja tek kratko i paušalno slaganje prvostupanjskog suda s navodima tuženika, a prvostupanjski sud nije meritorno odgovorio niti na jedan tužbeni razlog tužitelja. Smatra kako je sud u obrazloženju pobijane presude samo paušalno utvrdio da prihvaća mišljenje tuženika, da odredba članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. – dalje: ZEK) ovlašćuje tuženika na otpisivanje dugovanja, a ta odredba tek procesnopravno ovlašćuje tuženika da postupa u sporovima operatora i krajnjih korisnika oko iznosa zaduženja za pružanu uslugu i drugostupanjski sud je procesno ovlašten odlučiti o toj žalbi, ali to načelno procesno ovlaštenje ne znači da je drugostupanjski sud ovlašten donijeti odluku bilo kakvog sadržaja. Svoj stav pojašnjava primjenom procesnih ovlaštenja drugostupanjskog suda kada odlučuje u žalbenom postupku, te navodi kako je tuženik u osporavanoj odluci propustio citirati materijalnopravnu odredbu koja ga ovlašćuje na otpis dugovanja. Ističe kako se sud u prvostupanjskoj presudi uopće ne osvrće na primjere koje je naveo u prvostupanjskom postupku vezano za parnični sud koji u postupcima povodom prigovora na rješenje o ovrsi donosi samo odluku o osnovanosti potraživanja, a ne hoće li se to potraživanje knjigovodstveno otpisati. Isto tako objašnjava primjer kada sud u stečaju ne nalaže vjerovnicima otpis potraživanja već potrošača oslobađa obveza te naglašava kako ne čini spornim da tuženik može nalagati obvezu tužitelju da ne smije potraživati određeno dugovanje na strani korisnika, ali spori da je tuženik ovlašten nalagati otpise dugovanja. Ističe kako je sud propustio odlučiti o dijelu tužbenog zahtjeva u kojem se navodi da izreka osporavane odluke nije kratka i određena, odnosno da ista nije u skladu s člankom 98. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP). Smatra kako je osporavanom odlukom određen rok za otpis naknade za prijevremeni raskid ugovora, ali pritom nije naveden točan propis koji ovlašćuje tuženika da nalaže otpis dugovanja. Ističe kako je sukladno njegovom izračunu sveukupan iznos duga koji treba otpisati 3.214,40 kuna (s PDV-om), a što znači kako i sve da je odlučio postupati po osporavanoj odluci, tada bi otpisao iznos sukladno vlastitim evidencijama, a ne temeljem osporavane odluka koja ne da nije određena, nego čak nije ni određiva. Poziva se na presude suda poslovni broj: Usl-2600/20-7 i Usl-2437/19-8, pozivajući se isto tako na načelo materijalne istine, smatrajući kako je tuženik bio obavezan točno odrediti sveukupan iznos duga. Isto tako smatra da je sud propustio utvrditi da tuženik nije odredio koji iznos duga treba otpisati, pa predlaže da Visoki upravni sud presudu preinači na način da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, te potražuje trošak sastava žalbe, kao i trošak eventualne pristojbe na žalbu po odluci suda.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu ističe kako tužitelj ulaže iznimne napore kako bi nadležnost tuženika za rješavanje korisničkih sporova učinio neučinkovitim i besmislenim, a to radi tako što pokušava argumentirati da ovlast tuženika za rješavanje sporova u vezi iznosa potraživanja iz članka 51. stavka 1. ZEK-a, ne ovlašćuje istodobno tuženika da naloži otpisivanje potraživanja za koje je utvrđeno da je neosnovano. Navodi kako je tužitelj najprije pokušao argumentirati kako otpisivanje nije dopušteno prema propisima o računovodstvu, ali je od te tvrdnje u žalbi očito odustao, suočen s dokazima da se radi o standardnoj praksi koju i sam primjenjuje.

Navodi kako izreka koja sadrži nalog tužitelja da otpiše potraživanje prema korisniku je standardna u proceduri tuženika i do sada nije bila dovedena u pitanje. Ističe kako otpisivanje dugovanja znači prestanak neopravdanog tretiranja zainteresirane osobe kao dužnika, razumijevanja svrhe i cilja ovlasti tuženika, a to je da odredba članka 51. stavka 1. ZEK-a te odredba članka 29. stavka 11. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga ("Narodne novine", broj: 154/11., 149/13., 82/14., 24/15., 42/16. i 68/19. – dalje: Pravilnik) ovlašćuju tuženika na rješavanje spora oko iznosa zaduženja, odnosno daju tuženiku mogućnost da odlukom operatoru (tužitelju) naloži najučinkovitije mjere za uklanjanje utvrđenih povreda. Ističe kako je sud u točki 9. prvostupanjske presude jasno naveo da iz obrazloženja osporavane odluke proizlazi da je obveza tužitelja određiva, budući da je tužitelj na računu (rujan 2020.) ispravno obračunao naknade zbog prijevremenog raskida pretplatničkih ugovora, a sukladno članku 41. stavku 5. ZEK-a i članku 14. stavku 1. Općih uvjeta poslovanja. Stoga smatra kako ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija, pa stoga predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

5. Zainteresirana osoba, iako uredno pozvana da se očituje o žalbenim navodima nije dostavila odgovor na žalbu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitujući prvostupanjsku presudu u granicama žalbenih razloga pritom vodeći računa o razlozima ništavosti po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS)) Sud ne nalazi postojanje nijednog žalbenog razloga propisanog odredbom člankom 66. stavak 1. ZUS-a, koji bi doveo do nezakonitosti pobijane presude. Pri tome je prvostupanjski sud za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

8. Iz podataka predmeta spisa je razvidno da je tuženik dana 15. siječnja 2021. zaprimio zahtjev za rješavanje spora između korisnika

koga zastupa direktor društva (korisnik) i operatora javnih komunikacijskih usluga / te je predmetni zahtjev obrađen na sjednici Povjerenstva detaljnim pregledom zaprimljene dokumentacije, da bi na temelju prijedloga Povjerenstva, sukladno članku 12. ZEK-a tuženik utvrdio kako je prilikom raskida telekomunikacijskih usluga sa postojećim operaterom naplaćena naknada za raskid 22 mobilna broja, te su isti preneseni na

na temelju detaljnih navoda korisnika (prigovor na račun za rujan 2020., povreda odredaba pretplatničkog ugovora), očitovanje operatora te cjelokupne dokumentacije spisa predmeta, tuženik je sukladno svojoj nadležnosti propisanoj ZEK-om utvrdio da je zahtjev korisnika djelomično osnovan. Tuženik se u obrazloženju osporene odluke isto kao i prvostupanjski sud u obrazloženju osporene presude poziva na odredbe članka 41. stavka 1., 3. i 4. ZEK-a, kojima su regulirane prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga koje se uređuju njihovim međusobnim ugovorom, a ti ugovori se temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Stoga je uzimajući u obzir sve navedeno, odnosno činjenicu da se u konkretnom slučaju ne može utvrditi postojanje i trajanje eventualne ugovorne obveze,

kao i okolnost je li korisnik bio upoznat s uvjetima i cijenom, zaključeno je da u odnosu na pretplatničke linije obvezan otpisati naknade za prijevremeni raskid ugovora obračunate na računu za rujan 2020., pa je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke osporene odluke. Nadalje, iz spisa predmeta proizlazi kako je sukladno Jedinствenoj izjavi od 20. rujna 2020., deaktivirao predmetne pretplatničke linije s razlogom prijenosa istih u mrežu drugih operatora () te je na zahtjev za prijenos broja naznačeno da je podnositelj zahtjeva upoznat i pristaje podmiriti dugovanje postojećem operatoru zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora.

9. Naime, sukladno odredbi članka 41. stavka 5. ZEK-a pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku, a pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da pretplatnik koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika. Isto tako sukladno odredbi članka 14.1. Općih uvjeta poslovanja propisano je da u slučaju da krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora (što uključuje i raskid Ugovora u slučaju prijenosa broja), krajnji korisnik je obvezan platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja Ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za krajnjeg korisnika. S obzirom na raskid pretplatničkih odnosa za linije po pretplatničkim brojevima taksativno navedene od a) do t), sukladno članku 41. stavku 5. ZEK-a i članku 14.1. Općih uvjeta poslovanja na ispostavljenom računu ispravno su obračunate naknade zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora za linije taksativno navedenih pretplatničkih brojeva, o čemu je tuženik u osporenoj odluci odlučio pod točkom III. izreke.

10. Slijedom naprijed navedenog, prema ocjeni ovoga Suda žalbenim navodima nije s uspjehom osporena zakonitost pobijane prvostupanjske presude, koja je prema ocjeni ovoga Suda donesena na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja te uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava. Prigovori istaknuti u žalbi nisu odlučni za ishod ovog postupka, niti su od utjecaja na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari, tim više jer tužitelj ponavlja prigovore koje je već isticao u upravnom postupku, a potom i pred prvostupanjskim sudom, o kojima su se tuženik i prvostupanjski sud iscrpno očitovali, a s tim zaključcima je suglasan i ovaj Sud.

11. Budući da nisu osnovani razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, niti postoje razlozi na koje ovaj Sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalbu valjalo odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu. Odluka o troškovima se temelji na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 26. travnja 2023.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan

Dokument je elektronički potpisan:
Sanja Štefan

Vrijeme potpisivanja:
17-08-2023
13:33:05

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97.#0C1158415448522D9133383133333630303638
OU=Signature
S=Štefan
G=Sanja
CN=Sanja Štefan

